

Barraca al sud del Puig del Moro

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: La Terra de Càntir
Emplaçament: Pel camí de Sumidors, passat la masia, en un puig a mà esquerra, just abans d'un camp d'oliveres.

Coordenades:

Latitud: 41.28428
Longitud: 1.76549
UTM Est (X): 396622
UTM Nord (Y): 4571050

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 290
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular Contemporani
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En estat ruïnós.
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08231A001000030000LL
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 08/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en un puig boscos al nord de Sumidors. És una edificació aïllada de planta circular, que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva era de falsa volta troncocònica, que actualment es troba enderrocada. Després de l'incendi que va cremar la zona, la barraca està totalment envoltada d'un bosc de pi jove i matollar.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R47 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

